

မူငိုဇ်ဒ်ဇ်ဒ်ဇ်

တူညီ... ကိုးလ်

...မိက်

အခန်း(၁)

Luck is not born by itself

(ကံဆိုတာ သူ့အလိုလို ပေါ်ပေါက်လာတာ မဟုတ်ပါ။)

It is the result of action

(ကိုယ်ပြုသမျှ အကျိုး ဆက်သည် ကံ ဖြစ်သည်။)

.. ..

လူ့ဘဝမှာ အချစ်နဲ့ သိက္ခာ ဘယ်အရာက ပိုအရေးကြီးပါသလဲ .. ရွေးချယ်မှု နဲ့ ပဲဆိုင် မယ် ထင်ပါတယ်။ စိတ်ကူးတိမ်တိုက်တွေ ကောင်းကင်ထဲမှာ ရွှေလျားနေသလို သူရဲဘောကြောင် တဲ့ နှလုံးသားကြောင့် ပြောစရာစကားက တစ်ခွန်းပဲရှိပါသည်။ အဲဒါကတော့ .. ရင်နာတယ်ဗျာ ..

ကျွန်တော် ရင်ထဲက ကောင်မလေးက အသည်းခွဲတတ်တဲ့သူ တစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ အချစ်ကို ကိုးကွယ်ပြီး အရူးအမူးချစ်တတ်တဲ့ လေးစားစရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ပါ။

တားဆီးနေတဲ့ အဖြူရောင် စည်းတစ်ခုကြောင့် သူနဲ့ ကျွန်တော် စည်းရဲ တစ်ဖက်ဆီမှာ ရပ် နေရပါပြီ။ နှလုံးသားရဲ့ ဗဟိုချက်မှာ ပဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ အချစ်တွေ ကို သိမ်းဆည်းထားလိုက်တော့မယ်။ ထပ်ပြီးတော့ မရူးပါရစေနဲ့တော့ မိန်းကလေးရယ် .. မင်းရဲ့ အနားမှာ ပဲ လိုအပ်တာမှန်သမျှ ဖြည့်စည်းပေးရင်း ငါ့ရင်ခုန်သံတွေ ကို လျှို့

ဝှက်သိမ်းထားလိုက်တော့မယ် . . တစ်သက်လုံး အတွက်ပေါ့ . . အသက်နဲ့ကိုယ် မြဲနေသ၍
လွမ်းရမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။

(ထပ်တူညီ)

ယာတောလေးက နံနက်ခင်းနေခြည်အောက်မှာ မပြောင်းမလဲ သစ္စာရှိစွာ
လှပပါသည်။ နေသာ လေသာတဲ့ နေ့လေးပေါ့ . . ။ တူညီရဲ့ ယာတောလေးက နှစ်ဧက
ကျော်ကျော်ရှိပြီး နေချင့် စဖွယ် တဲအိမ်လေးတစ်လုံးက သပ်သပ်ရပ်ရပ်လေး ရှိနေသေးသည်။
သူ့ ဘဝမှာ ရောင်ရဲ့ တင်းတိမ်မှု ဆိုတာ နေသားတကျရှိနေပြီးသား အရာတစ်ခုသာ
ဖြစ်သည်။ ချမ်းသာဖို့ မလိုသလို တွယ်တာစရာလည်း မရှိတဲ့ လူ တစ်ယောက် ပေါ့ . . သူ
ဘဝတစ်လျှောက်လုံးကို ရိုးရိုးသားသားနှင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကျော်ဖြတ်ခဲ့သူ တစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။ အလျှော့ပေးတတ်တာက သူရဲ့ ခံယူချက် တစ်ခုပေါ့။ ပြီးတော့မှသာ ကြိုတ်ပြီး
ခံစားချင်ခံစားတာ . . သူ့ ရင်ထဲကခံစားချက် အတိမ်အနက် ကိုတော့ သိဖို့
အလွန်ခက်ခဲပါသည်။

ဖွားဖက်တော် လို့ ပြောရင်ရသလို သူငယ်ချင်းညီအစ်ကိုလို့ ပြောရင်လည်းရတဲ့
မိုက်ကယ် တောင်မှ သူ့ ကို အကဲမခတ်နိုင်ပါ။

တူညီသည် ကွပ်မျစ်ပေါ်တွင် လက်ဘက်ရည်ကြမ်းတစ်ခွက်ကို အရသာခံကာ
သောက်နေ သည်။ သူ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ဘာခံစားချက်မှ ပေါ်မနေပါ။ မိုက်ကယ်
အခါတိုင်းပြောသလို blank face (ဗလာမျက်နှာ)ပေါ့။ ဒီကောင် ဘယ်လိုပြောပြော သူ
ကတော့ အပြုံး မပျက်ပါဘူး။ တူညီမှာ က ခင်စရာဆိုလို့ သူ တစ်ယောက် ပဲရှိတာကိုး။

ကြည့်နေပါ။ ခဏနေ ဒီကောင်ရောက်လာတော့မှာ . . ပြီးရင် ဆယ်ရက်လောက်
ထမင်း မစားရသေးတဲ့ ဒုက္ခသည်လို ရှိတာချပေးပါလို

သနားစရာကောင်းလောက်အောင်ပြောပြီး တူညီ အတွက်မကျန်အောင်
အပြောင်ရှင်းပါလိမ့်မယ်။

လာနေကျအချိန် ပေါ်မလာသေးလို့ မိုက်ကယ်ကို သူမျှော်နေမိသည်။ လူတွေ က
အံ့သြနေ ကြသည်။ သူနှင့် မိုက်ကယ် ဘယ်လို ဖြစ်ပြီး အတွဲ မိနေသလဲပေါ့ . . မိုက်ကယ်က
ဘဝကို လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့သူ၊ စိတ်ခံစားချက်ကို အရှိအတိုင်းသာနေခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ကြည့်ရတာ သိပ်ကို Freedom ဖြစ်လွန်းသည်။ တူညီလို ထိန်းချ
ပ်တတ်သူမဟုတ်ပါ။

မိုက်ကယ်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းဖျားက ကောင်မလေးတွေ ကို ဖမ်းစားနိုင်လွန်းသည်။ သူ
မှာ ဇယား တွေ ကလည်း အများ သား။ သူ့ ဇယားတွေ နှင့်သူ ရှုပ်နေလို့ တစ်ပတ်မှာ
ခုနစ်ရက်နှင့် မလောက် သော သူ ဖြစ်သည်။

ဒါပေမယ့် ဒီကောင်က စည်းတော့ရှိပါသည်။ သူ့ ဇယားတွေ နှင့် တူညီကို
တစ်ခါမှ မိတ်ဆက် မပေးဖူးပါ။

တူညီကလည်း အေးဆေးစွာ နေချင်သူဆိုတော့ မိုက်ကယ်ကို အလိုက်သိသားဟု
ကွယ်ရာတွင် မှတ်ချက်ချမိသည်။ မိုက်ကယ်ရဲ့ စန်းက တိုင်ထိပ်ရောက်နေတော့ သူ့ အစား
တူညီ ရင်မောရသည်။ သူ ဝမ်းတူးရိုက်တာက အကြောင်းမဟုတ်ပေမယ့် သစ္စာတရားနှင့်
အချစ်ကို တန်ဖိုးထားသော တူညီက မိန်းကလေးတွေ ကို သနားစိတ် ဝင်မိပါသည်။

“ ဝေး . . တူညီ၊ ဒီမှာ နင်စားဖို့ ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ အကြော် လာဖို့ တာ ”

တစ်ဖက်ခြံမှ ကြီးမယ်နု၏ လက်ထဲတွင် အငွေ တထောင်းထောင်းထနေသော
ကောက်ညှင်းပေါင်းပန်းကန်နှင့်အတူ အကြော်တစ်ထုပ်ကို တွေ့ ရသည်။ တိုင်းရင်းသူ
ဖြစ်သော ကြီးမယ်နု က တူညီကို သားကလေး တစ်ယောက် လိုတွယ်တာစည်။
သံယောဇဉ်ကြီးသည်။ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုတော့ တစ်ထောင့်တစ်နေရာကနေ ကူညီမြဲ၊
စောင့်ရှောက်မြဲ ဖြစ်သည်။

“ အတော် ပဲဗျ . . ရေနွေးကြမ်းနဲ့ မြည်းမလို့ တစ်ခုခုလိုနေတာ . .

အဲလိုအလိုက်သိလို့ နနကို ကျွန်တော် က ချစ်နေရတာ ”

ကွမ်းစားထားသဖြင့် ကွမ်းချေးတက်နေသော သွားနီနီရဲရဲများ ပေါ်အောင် ပြုံး
ပြီးကြည့်နေ သော ကြီးမယ်နက

“ ကောင်လေး... ဒီလောက်အေးနေတာ အင်္ကျီလက်ပြတ်ကြီးနဲ့ နင်တော် တော
သတ္တိ ကောင်းပါလား ”

တူညီက ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်

“ တစ်မနက်လုံး ယာတောထဲမှာ အလုပ်လုပ်ထားတာ ချွေးတွေ ထွက်ပြီး ပူနေပြီ
နနရဲ့ ”

“ ပြီးရော .. ပြောလိုက်ရင် သူ့ မှာ ဆင်ခြေတွေ ချည်းပဲ .. ကျန်းမာရေး က
အရေး ကြီးတယ် ကောင်လေးရဲ့၊ နင့်မှာ က ပြုစုမယ့်သူ ရှိတာမဟုတ်ဘူး၊
ရုပ်ကလေးချောချောနဲ့ ရည်းစားလည်း မထားဘူး၊ နနသိအောင်ပြောစမ်းပါဦး
ကောင်မလေးတွေ ငြိလား ”

တူညီက သူ့ ထုံးစံအတိုင်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် အေးဆေးစွာ ပင် ..

“ မရှိပါဘူးနနရယ် .. ကျွန်တော့်မှာ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ဟောဒီ ယာတောလေးနဲ့
ရိုးမကြီး ရှိနေသရွေ့ ပြည့်စုံနေသားပဲ ”

ကြီးမယ်နက သဘောတကျရယ်ရင်းက

“ နင့်နှလုံးသားလေးက အိပ်ပုတ်ကြီးနေတယ်ပေါ့ .. ဒီလိုလား တူညီ ..
မချစ်ဖူးသေးတဲ့ သူ တွေ က အချစ်နဲ့ တွေ့ ရင် ရူးတတ်ကြတယ်နော် ကောင်လေး
သတိလည်းထားဦး ”

တူညီက မတတ်နိုင်ဘူးဆိုသည့်သဘောဖြင့် ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့် ပြသည်။

“ ဒီနေ့ မိုက်ကယ်လည်းမတွေ့ ပါလား ”

“ သူ လာမှာ ပါ နနရယ့် ဒီနေ့ သူနဲ့ ကျွန်တော် Church တက်ဖို့ ချိန်းထားတယ် ”

“ ကောင်းတယ် . . ကောင်းတယ် . . ကဲ နန ထမင်းသွားချက်လိုက်ဦးမယ်နော် ”

သူဘာ ဖြစ်လို့ နနကို ညှာလိုက်မိသလဲ . . .

ချစ်သူမဟုတ်ပေမယ့် သူ့ ရင်ထဲက နင့်နင့်နဲနဲ တောင့်တနေတဲ့ ကောင်မလေး

တစ်ယောက် ကို တွေ့ ခဲ့ပြီးပြီဆိုတာ ဘယ်သူတစ်ဦး တစ်ယောက် ထံမှာ မှ

ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုစိတ်မရှိပါ။ မချစ်တတ် သေးလို့ သာမန် ဗဟုသုတရရှိ ချစ်ကြည့်ချင်တာမျိုး

မဟုတ်ပါ။ နှိုင်းစရာမရှိတဲ့ သမုဒယအချစ်တွေ နဲ့ ရစ်ပတ်ပြီးနှောင်တွယ်ချင်တာ ထူးဆန်းလို
လား . . .

နွယ်ပင်တွေ လိုပဲ သူ့ ရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို မလှုပ်နိုင်အောင်

တွယ်ပတ်ထားနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ ကောင်မလေးကို တိတ်တခိုးနဲ့ လေးတစ်ခုပေးလိုက် မိသည်။ သူ
တစ်ယောက် တည်းသိတဲ့ နာမည် လေး ပေါ့ . . .

“ နွယ်ပင် ” တဲ့ . . . ။

*

အခန်း (၂)

သူ့ယာတောကထွက်တဲ့ အသီးအနှံတွေ ကိုတင်ပြီး တောလမ်းလေးအတိုင်း ထော်လာဂျီကို မောင်းနှင်လာသော တူညီက သဘာဝပန်းချီကားတစ်ချပ်လို ပြောင်မြောက်အောင် စုတ်ချက်တွေ သပ်ရပ်နေသော မြူခိုးတွေ ဝေနေသည့် ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းကြီးကို တမျှတခေါ် ငေးမောလာ မိသည်။

ဘယ်နှခါကြည့်ကြည့် ဆယ်ခါပြန်ကြည့်လည်း ရိုးမသွားနိုင်တဲ့ မြင်ကွင်းလေးမို့ မနက်ခင်း နေခြည်နှင့်အတူ သူ့နှလုံးသားလေး နွေးထွေးလာပါသည်။

စိုင်းထီးဆိုင်၏ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို နှုတ်မှ တိုးဖွစွာ ညည်းရင်း သူ့ထော်လာဂျီက စည်းချက် မှန်စွာ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်သွားနေပါသည်။

ထိုစဉ် သူ့မျက်ဝန်းထဲသို့ ကောင်မလေး တစ်ယောက် ဝင်လာပါသည်။ ဆွယ်တာ အဖြူရောင် လေး ဝတ်ထားပြီး လည်ပင်းတွင် မာဖလာ အနီရဲရဲလေးပတ်ထားသော ကောင်မလေး။ သူမ လက်ထဲမှာ ပန်းတွေ က အရောင် စုံ တစ်ပွေ တစ်ပိုက်နှင့် . . မျက်နှာလေးက ဘာကို ကျေနပ် မှန်းမသိ။ ပြုံး ယောင်ယောင်လေး ဖြစ်နေသည်။

သူ့ထော်လာဂျီက ကောင်မလေးအနားမှဖြတ်သွားချိန် သူ့မှတ်ဉာဏ်တွေ က သူမ၏ စွဲလမ်းဖွယ်ရာ မျက်နှာလေးကို ကွက်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ထားလိုက်သလို ပုံရိပ်ထင်သွားသည်။ မျက်တောင်ခတ်ဖို့ လည်းသတိမရ။ အသက်တောင်မှ ရှူဖို့ မေ့နေတဲ့အထိ သူမက ဆွဲအားပြင်း သည်။

မိန်းကလေးတွေ ကို မမြင်ဖူးတာမှ မဟုတ်ဘဲ . . အစဉ်အမြဲတည်ငြိမ်နေတဲ့ သူ့

အစဉ်အလာတွေ ကို ပျက်ယွင်းအောင် ကောင်မလေးရဲ့ တိုက်စစ်ကပြင်းသည်။ သူကသာ
ပြောင်းဆန်နေတာ . . . ကောင်မလေးက သူ့ကိုသတိတောင်ထားမိပုံမရပါ။
လူတိလူတိခတ်ခတ် လေး ဖြစ်လာသော ရင်ဘတ်လေးကို ထိန်းရသလို ထော်လာချီကိုလည်း
ထိန်းရသေးသည်။ သေချာတာက ထော်လာချီသံ ခုန်းခိုင်းနှင့်အတူ ရင်ခုန်သံတွေ အဆမတန်
မြန်နေပါသည်။ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ကို အခုမြင်ပြီး အခုကြိုက်ရလောက်အောင် သူ
နလုံးသားက အပေါ်စား မဆန်ပါ။ သို့သော် ယခုအ ဖြစ်အပျက်မှာ သူ ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။

မျက်လုံးထဲကမထွက်တဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ အရိပ်တွေ ကြောင့် သူ့ရင်ခုန်သံတွေ
ကိုထိပ်လန့် တုန်လှုပ်စွာ ပြန်ဆန်းစစ်မိသည်။ သိပ်ကိုသေချာနေတာတစ်ခုက
အတုအမဟုတ်တဲ့ သမုဒယ အချစ်တွေ ကောင်မလေးအတွက် ပေါက်ဖွားနေပြီပဲ။

တူညီ ကျေနပ်ပါ၏ ။ သူ့ရင်ထဲက ချစ်ခြင်းအတွက်လည်း ဂုဏ်ယူပါသည်။
ထိုညက သူ အိပ်ရေး ပျက်ခဲ့ရသည်။ စိတ်ကူးနှင့်မြင်ရတဲ့ ကောင်မလေး၏ မျက်နှာလေးက ပြုံး
နေသည်။ အချစ်ရဲ့ ဇောနဲ့ မောနေရတဲ့ဘဝကို ကျေနပ်စွာ ခံယူချင်တာကိုက
ထူးဆန်းလွန်းသည်။ တအားချစ်မိသွား တော့ ရင်တွေ ပွင့်ထွက်သွားမတတ်ပါပဲ။
ဒီကောင်မလေးအတွက်နဲ့ အချစ်ရူး ရူးနေရပြီပေါ့။

မေ့လို့မရတဲ့ မျက်နှာလေးက အသည်းရဲ့ တစ်နေရာမှာ
အခိုင်အမာနေရာယူထားလို့ မျှော်လင့်ရင်း တိတ်တခိုးလေး ချစ်နေရတာ ကိုက Feeling
တစ်မျိုး ပဲ . . ဘဝအတွက် ပထမဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးအချစ်ကိုတွေ့ ရှိသွားပြီ ဖြစ်သော
တူညီအတွက်တော့ ချစ်သူလေး ဘယ်တော့ထပ်ပြီး ကိုယ်ထင်ပြုမလဲဆိုတာကို
ဆုတောင်းမျှော်လင့်ရင်း နေ့ရက်တွေ က အဓိပ္ပါယ်ရှိလာခဲ့သည်။

မြူနစ်တွေ ရဲ့ ခြေသံလေးတွေ လို တိတ်ဆိတ်စွာ ဝင်လာသော
ကောင်မလေးကိုတမ်းတရင်း ဒီဇင်ဘာညတွေ ကို အဖော်မဲ့စွာ ကျော်ဖြတ်နေရတဲ့ ထပ်တူညီ .

..

အချစ်ကို ရူးရူးမူးမူး ကိုးကွယ်တတ်တဲ့သူအတွက်တော့ ဘဝမှာ အချစ်အတွက်

ရှင်သန်နေ ရတာ ကိုပဲ ကျေနပ်ရင်း အဓိပ္ပာယ်ရှိနေတော့တာပါပဲ။ မင်းသိရင် ဟားတိုက်ပြီး ရယ်နေမှာ လား ကောင်မလေးရယ် ...

ခင်မင်မှု တွေ နဲ့ အနာဂတ်လမ်းကို ဖြောင့်ဖြူစွာ လျှောက်ချင်ပေမယ့် ပြင်ဆင်မှု တွေ မှာ နိမ့်ကျနေတဲ့ ကိုယ့်ဘဝအတွက် သိမ်ငယ်မှု တွေ တော့ရှိတာပေါ့ .. ကိုယ့်အခြေအနေ ကိုယ် သိရက်သားနဲ့ ဇွတ်တရွတ် တိုးနေမိပြီလား .. အေးစက်စက်နဲ့ ပြာရီမှိုင်းနေတဲ့ နှလုံးသားအစုံနဲ့ မင်းကို သိပ်ချစ်နေတယ် နွယ်ပင် ...

I believe myself ပါ နွယ်ပင် .. တစ်နေ့ နေ့မှာ မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ရမယ်လို့ ကိုယ် ယုံကြည်နေတယ် ...

“ ဟူညီ .. my friend .. sorry ကွာ၊ နည်းနည်း နောက်ကျသွားတယ် ဟဲ .. ဟဲ ”

စပ်ဖြူဖြူရုပ်နှင့် မျက်နှာချိုသွေးရင်း မိုက်ကယ်က ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ အပြာနှင့်အမဲဆင်းများ ပါသော ဆွယ်တာအင်္ကျီက သူနှင့်တကယ်လိုက်ဖက်ပါသည်။ အရောင် ဖျော့ နေသာ ဂျင်းနီပင်အပြာလေးနှင့် သူ့ပုံစံက လူငယ်ဆန်စွာ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းနေသည်။ အနောက်တိုင်းဆန်သော ရုပ်နှင့် မိုက်ကယ်ကို ကောင်မလေးတွေ ကြွေတာ ဆန်းမှမဆန်းတာ .. ယောက်ျားချင်းတောင် ငေးကြည့်ချင်စရာကိုး ...

“ ဘာလဲကွ .. လူကို မမြင်ဘူးသလို ဒီဇိုင်းနဲ့ .. ”

“ မင်းကအပြတ် ရွှိုင်းထားတော့ လန်းနေတာကိုး၊ ရော့ .. ဒီမှာ ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ အကြော် စားကွာ။ ငါ အင်္ကျီ လဲလိုက်ဦးမယ် ”

ပြောသာပြောတာ .. သူ့အင်္ကျီ လဲတာက ဘာမှကြာမှာ မဟုတ်။ ဝတ်နေကျ ရုပ်အကွက် လက်ရှည်တထည်ကို ကောက်ဝတ်လိုက်ရုံပင်။ ဆံပင်တွေ က ခပ်ရှည်ရှည်ဆိုတော့ စနစ်တကျပြီးသင်နေစရာမလိုပဲ တစ်ချက် နှစ်ချက် သပ်တင်လိုက်ရုံနှင့် ကိစ္စပြီးသည်။ မိုက်ကယ်နှင့် သူ ကွာတာ အဲဒါတွေ ပေါ့ .. မိုက်ကယ်ဆံပင်တွေ က

သေချာပုံသွင်းပြီး အမြဲသေသပ်သပ် ရှိနေသည်။ ကိုယ့်ပုံစံကျတော့ ဖရိုဖရဲနှင့် gispy
ဆန်မြဲ။

*

အခန်း (၃)

ဒီနေ့ Sunday က weather အရမ်း fine တယ်ဗျ... တောင်ကုန်းပေါ်က
ဘုရား ကျောင်းအိုကလေးဟာ တိမ်ပြာပြာနဲ့ ကောင်းကင်အောက်မှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့
...နုလုံးသားနုတဲ့မိုက်ကယ်က ဘယ်ဇယားလေးကို သတိရသွားလဲ မဆိုနိုင်ဘူး။

“တူညီ... ကြည့်စမ်းပါဦးကွာ ဘယ်လောက်သာယာလိုက်သလဲ...
ပန်းချီလည်း ဆန်တယ်နော်... ဒီတောင်ကုန်းလေးပေါ်ကနေ ဆီးပြီးကြည့်ရင်
ငါ့ကောင်မလေးအိမ်က ဘယ် အိမ် ဖြစ်မလဲ မင်းသိလား ”

“သိတယ်... ငါ သိပ်သိတာပေါ့... ဟိုးမှာ မြင်မြင်သမျှက
မင်းကောင်မလေးတွေရဲ့ အိမ် တွေ ချည်းပဲ... လက်ညှိုးထိုးမလွဲဘူး၊ ဟုတ်တယ်
မဟုတ်လား ”

မိုက်ကယ်က အသံတိတ် လှမ်းဆဲပါသည်။ သူ့ လက်မောင်းကိုလည်း မနာအောင်
ဖွဖွလေး ထိုးရင်း

“ခွေးကောင်... မင်း ဂျောင်နေတယ် မဟုတ်လား ”

“မင်းဇယားတွေ ထဲမှာ ငါ့အစ်မတွေ၊ ညီမတွေ ပါရင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့ကွ...
မင်းသိတဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ငါက only one ဆိုတော့... အေးဆေးပါကွာ ”

စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြီးနောက် မီးခိုးငွေ့ များ ကိုမှုတ်ထုတ်ရင်း တူညီက
ဘုရား ကျောင်းကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

ယူကလစ်ပင်လေးတွေ၊ ထင်းရှူး ပင်လေးတွေ ဝန်းရံထားပြီး ဘယ်အချိန်မဆို

တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေတဲ့၊ စိတ်ကိုငြိမ်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ သူတို့၊ မြို့ရဲ့
တစ်ခုတည်းသော ဘုရား ကျောင်းကလေးပေါ့ . . .

“ မိုက်ကယ်နဲ့ တူညီ . . . ဘာတွေ လေပေးဖြောင့်နေတာလဲကွ ”

“ ဖာသာ ကျွန်တော် တို့ နှစ်ယောက် က ဒီလိုပဲ ကြုံရင်ကြုံ
သလိုစကားနိုင်လှနေကြတာ ”

ဖာသာရွှန်က နှစ်လိုဖွယ်ရာပြုံးသည်။ သူ့ မျက်နှာဟာ အေးချမ်းပြီး
အပြစ်ကင်းစင်၏ ။ လူ တွေ အပေါ်မှာ အပူမပေးဘဲ အအေးဓာတ်ကိုသာ ပေးသော သူ
ဖြစ်သည်။

“ မင်းတို့ နှစ်ယောက် လိုပဲ လူတွေ အားလုံး ချစ်ချစ်ခင်ခင်နဲ့ အပြစ်ကင်းကြရင်
ဘယ် လောက် ကောင်းလိုက်မလဲ . . . ကဲ . . . ဖာသာ သွားလိုက်ဦးမယ်
ဘုရားသခင်ကကောင်းချီး ပေးပါစေ . . . ”

ဖာသာထွက်သွားတော့ ဖာသာရဲ့ နောက်ကျောကို ငေးကြည့်ရင်း မိုက်ကယ်က

“ တူညီ ဖာသာကိုကြည့်ရတာ အရမ်းငြိမ်းချမ်းတယ်နော် မင်းကော သူ
လိုနေနိုင်မလား ”

ဟု မေးသည်။ တူညီက အသက်မပါသော အပြုံးတစ်ခုဖြင့် မိုက်ကယ်ကို
မထိတထိပြန် ချေ့သည်။

“ မင်းက ငါ့ကိုပဲ မေးနေ . . မင်းနေနိုင်သလား အရင်ပြော ”

“ ပြောမယ်ကွာ . . မင်းကိုပြောစရာရှိတယ် တူညီ ”

“ ဘာလဲ . . မင်းရဲ့ ဇယားလေးတွေ အကြောင်းလား၊ ငါ စိတ်မဝင်စားဘူးကွာ . .
တော် ဖြီ ”

“ ဟေ့ကောင်၊ ငါအတည်ပြောနေတာနော်၊ နောက်နေတာမဟုတ်ဘူး၊ အေးလေ
. . မင်းက အချစ်နဲ့ အဝေးကြီးမှာ နေတဲ့သူဆိုတော့ ငါနဲ့ ရင်ဘတ်ချင်း မနီးပါဘူး . . ဒါပေမယ့်

ငါ တောင်းပန် တယ်ကွာ . . ငါ့ရဲ့ ရင်ခုန်သံအစစ်အမှန်လေးကိုတော့ ပျက်ရယ်မပြုပါနဲ့ ကွာနော် . . သူငယ်ချင်း ”

ထူးတော့ ထူးဆန်းနေပါပြီ။ ဒီကောင်မျက်နှာနဲ့ အပြောမဆို အမူအရာတွေ က အရင်နဲ့ မတူဘဲ နည်းနည်း colour ချိန်းနေသည်။ မိုက်ကယ် တကယ် heart ထိနေပုံထောက်တော့ အဲဒီ ကောင်မလေးဟာ တော် တော် ချစ်ရာကောင်းလို့ သာ ဖြစ်ရမည် ။

“ မင်း တကယ်ချစ်တတ်သွားပြီလား မိုက်ကယ် ”

“ ငါ ယောက်ျားပါကွာ . . သူနဲ့တွေ့မှ အချစ်ဆိုတာကို ငါနားလည်သွားတာ . . သိပ်ကို နူးညံ့ပြီး ကဗျာဆန်တာပေါ့ . . ငါ့စိတ်ရဲ့ 99%ကို သူ စိုးမိုးထားနိုင်တယ် တူညီ၊ နောက်တခုက သူ့ ကို ငါအမြဲစိုးရိမ်တယ်၊ တခုခုပွန်းပဲ့သွားမှာ ကို ကြောက်နေတာ . . တစ်နေ့ မတွေ့ရရင် မနေနိုင် ဘူးကွာ . . အဲသလောက်ထိ ချစ်တာ၊ သူကငါ့ရဲ့ အချစ်စစ်ပဲ၊ ဒါကြောင့် မင်းနဲ့ သူ့ ကို မိတ်ဆက် ပေးမယ် . . တစ်နေ့ နေ့ ပေါ့ကွာ . . ”

တူညီ ကျေနပ်စွာ ပြုံးနေသည်။

မိုက်ကယ်ပခုံးကို ဖက်ပြီး

“ ငါကျေနပ်တယ် မိုက်ကယ်၊ မင်းရင်ထဲက အချစ်အတွက်ပေါ့၊ မင်း အခုလို အတည်တကျဖြစ်သင့်နေတာ ကြာပြီ၊ မင်း မိတ်ဆက်ပေးမယ့်နေ့ ကို ငါစောင့်နေမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား ”

သူတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ဟက်ဟက် ပက်ပက်ရယ်မိသည်။ ကောင်းကင်ကြီးက အရောင် တွေ ဖျော့လာပြီ . . တောပန်းကလေးတွေ ဝေနေတဲ့ လာရာလမ်းအတိုင်း တူညီတို့ နှစ်ယောက် ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ငှက်ကလေး တွေ လည်း အိပ်တန်းတက်ဖို့ ပြင်နေပုံရသည်။

ညနေစောင်းတော့ အအေးဓာတ်က ပိုလာ၏ ။ မိုက်ကယ်နှင့်လမ်းခွဲပြီး တူညီက သူ့ရဲ့ ယာတောလေးဆီကို တစ်ယောက် တည်း ပြန်လာခဲ့သည်။ တကယ်ဆို သူလည်း

မိုက်ကယ့်ကို ရင်ဖွင့်ဖို့ ကောင်းသည်။ သူ့ ရင်ထဲက အချစ်ကို ဘာလို့ များ
ဖုံးကွယ်ထားချင်တာလဲ။

နွယ်ပင်ရယ် . . သတိရတယ်ကွာ . . ဒီလို နေဝင်ရီတရော အချိန်လေးမှာ
မင်းလေး ဘာလုပ်နေမလဲ ကိုယ်သိချင်လိုက်တာကွာ၊ ဘုရားသခင်က မင်းနဲ့ ကိုယ့်ကို
နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ဆုံဖို့ ဖန်ဆင်းပေးမယ်လို့ ကိုယ်ယုံကြည်နေတယ် . . မင်းသိအောင်
ကိုယ်ပြောပြချင်ပါတယ် . . တကယ်တော့ ကိုယ့်ဘဝက အရမ်းအထီးကျန်ဆန်လွန်းလို့ ဘဝရဲ့
ပျော်ရွှင်ခြင်းဆိုတာတွေ ပျောက်ဆုံးနေတာ ကြာပါပြီ . . မင်းမျက်နှာလေးကို မြင်လိုက်တဲ့
အချိန်က စပြီး ကိုယ် တိတ်တခိုး ပျော်ခဲ့ရတယ် . . ဘဝမှာ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှိလာခဲ့တယ် . .
ဘဝမှာ နေသာထိုင်သာရှိလာ တယ်ပေါ့၊ ဒါတွေ အားလုံးဟာ မင်းရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ပါ
နွယ်ပင်။

တူညီက အတိတ်ကိုမေ့ထားသော သူ ဖြစ်သည် ကုန်လွန်ခဲ့သော နေ
ဟောင်းများ သည် သူ့ အတွက်တော့ ခြောက်သွေ့ပြီးခါးသီးသည်။ တောက်ပနေသော နေ
ရက်တွေ ကို ရက်ရက်စက်စက် ဝါးမျိုခံခဲ့ရသည်။ အသက်နှင့်ကိုယ် မြီနေသရွေ့
အဖေအမေကို တမ်းတရုံက လွဲလို့ တွေ့မြင်ခွင့် မရှိတော့ပါ။

မျက်လုံးထဲကမထွက်တဲ့ မြင်ကွင်းကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ခါးစည်းခံရင်း အံ့ကြိတ်ပြီး
မျက်ရည် ကျရုံကလွဲလို့ မိဘရင်ခွင်ထဲကိုတိုးဝင်ခွင့်မရတဲ့ဘဝ။ အိမ်မက်ဆိုးကြီးတွေ ကို
ညစဉ်ဆက်တိုက် မက်ပြီး တစ်ရေး နိုး လန့် လန့် ပြီး အော်ငိုလည်း လာပြီး နှစ်သိမ့်မယ့်သူမရှိခဲ့
ချောက်ချားတုန်လှုပ် လွန်းလို့ ပြန်အိပ်လို့ မရဘဲ တစ်ယောက် တည်း ချောက်ချားတုန်လှုပ်
ပ်လွန်းလို့ ပြန်အိပ်လို့ မရဘဲ တစ်ယောက် တည်း ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး မိုးလင်းခဲ့ရတဲ့နေ
ရက်တွေ မရေတွက်နိုင်တော့ပါ။

အတိတ်ကို ကြောက်သည်။ ပြန်မသွားလိုပါ။ ဖြစ်နိုင်ရင် လုံးဝကို
မေ့ပစ်လိုက်ချင်တာ . . ဘာမှကို မမှတ်မိချင်ပါ။

အဖေက ကျွန်တော့ကို ပွေ့ချီပြီး လေထဲကို မြှော့ က်တင်လိုက်ရင်

အသည်းအေးပြီး ပျော်ခဲ့ ရတာ တွေ လည်း မေ့ချင်သည်။

ညအိပ်ခါနီး တိုင်း အမေက ကျွန်တော့နဖူးလေးကိုနမ်းပြီး သူ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ သိပ်တတ်တာ လည်း မေ့ချင်သည်။

အဖေနဲ့ အမေ အခုဘယ်မှာ လဲ . . . အမှောင်ထဲမှာ အိပ်စက်နေတာကြာပြီနော် .
. ကျွန်တော် ဘဝကြီး ဖရိုဖရဲနဲ့ လွင့်ကြွေနေတာ သိတယ် မဟုတ်လား၊ မြင်နေတယ်
မဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် . . . ဂရုစိုက်မနေပါနဲ့ . . . အဖေနဲ့ အမေ စိတ်ချမ်းသာအောင်သာ
နေပါလို့ ကျွန်တော် ပြောချင်တာ . . .

ကျွန်တော် ကတော့ မေ့ထားတဲ့ကြားကပဲ အဖေနဲ့ အမေကို နေ့တိုင်း
လွမ်းနေပါတယ်။ ဒီဘဝမှာ ကျွန်တော် တို့ သုံယောက် က ဘယ်တော့မှ
ပြန်မဆုံနိုင်တော့ဘူးနော် . . . ပြန်ဆုံနိုးနဲ့ မျှော်လင့်ပြီး စောင့်နေတာ အနှစ်နှစ်ဆယ်ရှိနေပြီ။
အရှိကို အရှိအတိုင်း ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ ကူညီပါဦး အဖေနဲ့ အမေ . . . သား တစ်ယောက် တည်း
ငြီးငွေ့ ပြီး စိတ်ကုန်လာပြီ။

ကြယ်စင်တွေ လမ်းပြလည်း ခဏပဲ . . . လေပြည်တွေ လမ်းပြခေါ်သွားလည်း ရှေ့
ဆက် သွားဖို့ တွန့် ဆုတ်နေတဲ့ ကျွန်တော် ပါ။ မေ့လို့ မရနိုင်တဲ့ အတိတ်ဟောင်းများ က
ခုချိန်ထိ ခြောက် လှန့် နေဆဲ ပါပဲ။

*